

Bryssel 16.10.2019
COM(2019) 476 final

2019/0229 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹ ("alv-direktiivi") 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan soveltaa kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietäntyyppisten verovilppien taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Italia haki komission 12. huhtikuuta 2019 saapuneeksi kirjaamalla kirjeellä alv-direktiivin 168 artiklaa ja 26 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa koskevan poikkeuksen voimassaolon jatkamista. Italia hakee erityisesti lupaa poiketa edelleen 168 artiklasta rajoittamalla tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun on kyse kustannuksista, jotka liittyvät moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Lisäksi Italia hakee lupaa poiketa edelleen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksistä vapauttamalla arvonlisäverosta sellaisten ajoneuvojen yksityiskäyttö, jotka kuuluvat verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen, jos kyseisiä ajoneuvoja koskevaa arvonlisäveron vähennysoikeutta on rajoitettu.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italian hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 13. toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Italialle 14. toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää sellaisten tavaroiden tai palvelujen ostoista maksettu arvonlisävero, joita käytetään verollisiin liiketoimiin siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset liiketoimet suoritetaan. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut alv:n vähennykseen.

Edellä mainittujen säännösten soveltamiseen liittyy useita käytännön vaikeuksia, kun on kyse liikeomaisuuteen kuuluvista moottorikäyttöisistä maantieajoneuvoista, erityisesti sen vuoksi, että kyseisten ajoneuvon yksityis- ja yrityskäyttöä ei ole helppo erottaa toisistaan. Tällaisten ajoneuvojen käytön kirjanpitoon liittyvä ylläpito ja valvonta lisäävät niin yritysten kuin hallintoviranomaisten taakkaa. Lisäksi kyseisten säännösten soveltaminen saattaa lisätä arvonlisäveroon liittyvien väärinkäytösten tai petosten yrityksiä, erityisesti jos tällaisten ajoneuvojen yksityiskäyttö ilmoitetaan todellista pienemmäksi.

Italialla on nykyisin lupa poiketa alv-direktiivin 168 artiklasta rajoittamalla arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun kyseessä on ajoneuvon ostaminen, myös kokoonpanosopimukset ja vastaavat, ajoneuvon valmistaminen, yhteisöohjelmointi, tuonti, liisaus tai vuokraaminen, muutostyöt, korjaus tai kunnossapito sekä kustannukset ajoneuvoihin ja niiden käyttöön liittyvistä luovutuksista tai palveluista, voiteluaineet ja polttoaine mukaan luettuina, edellyttäen että kyseinen ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä. Poikkeus koskee kaikkia moottoriajoneuvoja paitsi maatalous- tai metsätraktoreita, joita käytetään tavallisesti henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen maanteilla ja joiden suurin sallittu kokonaispaino on alle 3,5 tonnia ja joissa on vähemmän

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

kuin yhdeksän istumapaikkaa kuljettajan istuin mukaan luettuna. Sen piiriin eivät sitä vastoin kuulu kustannukset, jotka liittyvät kokonaan verovelvollisen yritystoimintaan. Tämä koskee ajoneuvoja, jotka ovat osa verovelvollisen elinkeinoa, takseina käytettäviä ajoneuvoja, autokoulujen opetuksessaan käyttämiä ajoneuvoja, vuokrattavia tai liisattavia ajoneuvoja tai myyntiedustajien käytössä olevia ajoneuvoja.

Italialla on myös lupa poiketa alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta siten, että se vapauttaa arvonlisäverosta niiden ajoneuvojen yksityiskäytön, jotka kuuluvat verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen, jos kyseiset ajoneuvot kuuluvat edellä mainitun poikkeuksen soveltamisalaan.

Neuvosto antoi luvan edellä mainituille poikkeaville toimenpiteille ensimmäisen kerran 18. kesäkuuta 2007 tehdyllä täytäntöönpanopäätöksellä 2007/441/EY² 31. joulukuuta 2010 saakka. Sen jälkeen poikkeavia toimenpiteitä jatkettiin kolme kertaa Italian hakemuksesta: 29. marraskuuta 2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2010/748/EU³ niiden voimassaoloa jatkettiin 1. tammikuuta 2011 ja 31. joulukuuta 2013 väliseksi ajaksi; 15. marraskuuta 2013 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/679/EU⁴ niiden voimassaoloa jatkettiin 1. tammikuuta 2014 ja 31. joulukuuta 2016 väliseksi ajaksi; ja viimeisimmäksi 8. marraskuuta 2016 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2016/1982/EU⁵ niiden voimassaoloa jatkettiin 1. tammikuuta 2017 ja 31. joulukuuta 2019 väliseksi ajaksi.

Käsillä oleva poikkeuksen jatkamista 31. joulukuuta 2022 saakka koskeva Italian hakemus pohjautuu samoihin perusteluihin kuin edellisissä hakemuksissa esitetyt perustelut. Hakemukseen on liitetty kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen vähennysoikeuteen sovellettavaa prosenttimääräistä rajoitusta, kuten päätöksen 2007/441/EY 6 artiklassa edellytetään.

Italian toimittamat tiedot osoittavat, että nykyinen 40 prosentin suuruinen rajoitus on edelleen asianmukainen, koska se vastaa Italian talouden nykyisiä olosuhteita siltä osin kuin on kyse moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen yritys- ja yksityiskäytön suhteesta. Italian kertomuksen mukaan Italian taloutta hallitsevat mikroyritykset – 99 prosenttia italialaisista yrityksistä on tällaisia yrityksiä. Niistä kertyy yhteensä noin 5,2 miljoonaa verovelvollista. Tämä osoittaa, että viranomaisten on vaikea todentaa tällaisten mikroyritysten omistamien moottorikäyttöisten ajoneuvojen yksityis- ja yrityskäyttö. Mikroyritysten hallitseva asema oikeuttaa myös sellaisten yksinkertaistamistoimenpiteiden käyttöönoton, joilla varmistetaan verovelvoitteiden noudattaminen.

Italia ilmoittaa, että näillä mikroyrityksillä on vain vähäinen liikevaihto ja useimmissa tapauksissa vain yksi palkattu työntekijä, joten voidaan olettaa, että kyseisten ajoneuvojen yksityiskäyttö on merkittävää. On arvioitu, että poikkeuksen piiriin kuuluvien yrityksen omistamien ajoneuvojen yksityiskäyttö on italialaisten verovelvollisten keskuudessa noin 60 prosentin tasolla. Tämä johtuu siitä, että suurin osa yrityksistä on mikroyrityksiä, jotka omistavat suurimman osan Italiassa liikenteessä olevista yrityksille kuuluvista ajoneuvoista. Lisäksi suurempien yritysten (joiden liikevaihto on yli 5 miljoonaa euroa) osuus on vain 1 prosentti kaikista yrityksistä, ja suurin osa niiden ajoneuvoista on osoitettu työntekijöiden tai johtajien käyttöön työsuhte-etuuksina. Tältä osin on muistettava, että näistä työsuhte-

² EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33.

³ EUVL L 318, 4.12.2010, s. 45.

⁴ EUVL L 316, 27.11.2013, s. 37.

⁵ EUVL L 305, 12.11.2016, s. 30.

etuuksista maksaa veron työntekijä (tai johtaja), joka nauttii kyseistä etuutta ja joka sen vuoksi laillisesti käyttää työsuhdeautoa henkilö- ja perhetarkoituksiin läpi vuoden. Italian mukaan myös suurempien yritysten muu kuin yrityskäyttö on yli 50 prosenttia.

Osoittaakseen, että 40 prosentin suuruinen rajoitus on asianmukainen, Italia viittaa lisäksi Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-228/05 *Stradasfalti*⁶ antamaan tuomioon, jossa todettiin, että Italiassa aiemmin voimassa ollut moottoriajoneuvoihin liittyvien kustannusten vähennysoikeuden rajoitus ei ollut EU:n lainsäädännön mukainen. Tuomion seurauksena Italia oli velvollinen ottamaan käyttöön menettelyn vähentämättä jääneen arvonlisäveron palauttamista koskevien hakemusten esittämiseksi. Italian lainsäätäjä päätti, että verovelvolliset voivat hakea palautusta kahdella eri tavalla: joko ”analyttisellä hakumenettelyllä” toimittamalla näyttöä siitä, että palautusta haettaessa käytetty vähennysprosentti oli asianmukainen, tai ”sähköisellä hakumenettelyllä”, jossa on käytössä 40 prosentin kiinteämääräinen palautus. Italia toteaa, että 95 prosenttia palautushakemuksista tehtiin sähköisellä menettelyllä. Sen mukaan tämä vahvistaa sen, että asianomaiset osapuolet itse katsovat, että tämä prosenttiluku on Italian talouden kannalta sopiva.

On totta, että yrityksen ajoneuvojen yksityis- ja yrityskäytön erottelusta aiheutuisi kirjanpitoon liittyviä työläitä ja kohtuuttomia kustannuksia verrattuna siitä aiheutuviin mahdollisiin hyötyihin – erityisesti yksityisyrittäjien ja mikroyritysten kannalta. Siitä saattaisi lisäksi aiheutua oikeudellisia riitoja veroviranomaisten ja verovelvollisten välille, mistä seuraisi lisää kustannuksia.

Näin ollen 40 prosentin suuruinen rajoitus näyttää kuvastavan riittävästi tällaisten ajoneuvojen todellista yrityskäyttöä. Korkeamman tai alhaisemman prosenttiosuuden soveltaminen johtaisi kohtuuttoman suuriin eroihin vahvistetun osuuden ja yritystoimintaan ja yksityistarkoituksiin tapahtuvan ajoneuvojen tosiasiallisen käytön välillä. Tämä prosenttiosuus vastaa muissa jäsenvaltioissa käytettyä prosenttiosuutta.

Päätöksellä 2007/441/EY hyväksytyt toimenpiteet pidetään tyydyttävänä kompromissina hyväksytyjen sääntöjen ja sellaisen kalliin, aikaa vievän ja suurelta osin tehottoman kirjanpidon välillä, jolla on tarkoitus vahvistaa, että tiettyä ajoneuvoa on todellakin käytetty yritystoimintaan.

Poikkeavien toimenpiteiden ei odoteta vaikuttavan merkittävästi Italian lopullisessa kulutusvaiheessa kantaman verotulon kokonaismäärään. Niiden ei myöskään odoteta vaikuttavan kielteisesti arvonlisäverosta saataviin Euroopan unionin omiin varoihin.

Edellä sanotun perusteella ja ottaen huomioon, että EU:n oikeudellinen kehys ja tosiasiallinen tilanne eivät ole muuttuneet, poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista 31. joulukuuta 2022 saakka koskeva hakemus vaikuttaa perustellulta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että hakemus hyväksytään. Jos Italia haluaa hakea uutta jatkoaikaa vuoden 2022 jälkeen, sen on toimitettava jatkamista koskeva hakemus viimeistään 1. huhtikuuta 2022 ja lisättävä siihen kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen sovellettavaa prosenttimääräistä rajoitusta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Muille jäsenvaltioille on myönnetty vastaavia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia.

⁶ Tuomioistuimen tuomio, 14.9.2006, asiassa C-228/05, *Stradasfalti Srl vastaan Agenzia delle Entrate – Ufficio di Trento*, ECLI:EU:C:2006:578.

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto määrittää, mistä kustannuksista ei voida vähentää arvonlisäveroa. Se antaa siihen saakka jäsenvaltioille luvan pitää voimassa poikkeuksia, jotka olivat voimassa kansallisen lainsäädännön nojalla 1. tammikuuta 1979. Tältä pohjalta on voimassa useita säännöksiä, joilla rajoitetaan yrityksen omistamiin moottoriajoneuvoihin liittyvää arvonlisäveron vähennysoikeutta.

Aiemmat aloitteet sääntöjen vahvistamiseksi siitä, mihin kustannusten luokkiin vähennysoikeuden rajoittamista voidaan soveltaa, ovat epäonnistuneet⁷. Kunnes nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla, nykyisen kaltaisia poikkeuksia pidetään asianmukaisina.

Ehdotetut toimenpiteet ovat näin ollen yhdenmukaiset alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla on ainoa mahdollinen oikeusperusta.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

• Suhteellisuusperiaate

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta hakemuksesta annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuutta.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on yksinkertaistaa veronkantoa ja estää tietäntyyppisiä veropetoksia tai veronkiertoa. Erityisesti koska yritykset voivat ilmoittaa verovelvollisuutensa liian alhaiseksi ja koska kilometrimäärien tarkastaminen on vaivalloista veroviranomaisille, mainittu 40 prosentin rajoitus yksinkertaistaisi arvonlisäveron kantamista ja estäisi muun muassa epäasianmukaisen kirjanpidon avulla tapahtuvan veronkierron.

• Toimintatavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan yksimielisellä päätöksellä, jonka se tekee komission ehdotuksesta. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva toimintatapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

⁷ KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kuulemista ei järjestetty. Tämä ehdotus perustuu Italian esittämään hakemukseen ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää arvonlisäveroon liittyvä vilppi. Se voi näin ollen vaikuttaa myönteisesti niin yrityksiin kuin viranomaisiin. Italia on todennut poikkeavat toimenpiteet sopivimmaksi ratkaisuksi. Toimenpiteet ovat verrattavissa muihin aiempiin ja nykyisiin muille jäsenvaltiolle myönnettyihin poikkeuksiin.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia perusoikeuksien suojeluun.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteistä vaikutusta EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaisesti poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2022.

Jos Italia harkitsee poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista edelleen vuoden 2022 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle lisäaikaa koskeva hakemus ja kertomus, johon sisältyy prosenttimäärää koskeva uudelleentarkastelu, viimeistään 1. huhtikuuta 2022.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä tehdyn päätöksen 2007/441/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁸ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa käsitellään vastikkeellisina palveluina yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottamista verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön.
- (2) Neuvoston päätöksellä 2007/441/EY⁹ Italialle annetaan lupa direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan nojalla rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 40 prosenttiin, kun arvonlisävero on kannettu sellaisiin tiettyihin moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvistä tietyistä kustannuksista, jotka eivät ole pelkästään yrityskäytössä. Niiden ajoneuvojen osalta, joihin tätä 40 prosentin rajoitusta sovelletaan, Italian edellytetään vapauttavan verovelvolliset velvollisuudesta rinnastaa niiden yksityiskäyttö direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisiin vastikkeellisiin palveluihin. Päätöksen 2007/441/EY voimassaoloa on jatkettu useita kertoja, ja sen voimassaolon on määrä päättyä 31 päivänä joulukuuta 2019.
- (3) Italia haki kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 12 päivänä huhtikuuta 2019, lupaa jatkaa päätöksellä 2007/441/EY luvan saaneiden poikkeavien toimenpiteiden, jäljempänä 'poikkeavat toimenpiteet', soveltamista vielä 31 päivään joulukuuta 2022.
- (4) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti Italian esittämän hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 13 päivänä toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti 14 päivänä toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä Italialle, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

⁸ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁹ Neuvoston päätös 2007/441/EY, tehty 18 päivänä kesäkuuta 2007, luvan antamisesta Italian tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 165, 27.6.2007, s. 33).

- (5) Italia toimitti komissiolle hakemuksen yhteydessä päätöksen 2007/441/EY 6 artiklan mukaisesti kertomuksen, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta, jota sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen. Tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella Italia katsoo, että 40 prosentin suuruinen rajoitus on edelleen perusteltu. Italia katsoo myös, että on edelleen tarpeen lykätä sellaisen vaatimuksen soveltamista, joka koskee moottoriajoneuvon – johon sovelletaan tätä 40 prosentin rajaa – yksityiskäytöstä kannettavaa arvonlisäveroa, jotta voidaan varmistaa, että toimenpide on täydellinen ja johdonmukainen. Näin vältettäisiin kaksinkertainen verotus. Näitä poikkeavia toimenpiteitä voidaan perustella tarpeella yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää verovilppi, joka perustuu virheelliseen kirjanpitoon ja valheellisiin veroilmoituksiin.
- (6) Poikkeavia toimenpiteitä olisi jatkettava vain niin kauan, että niiden tehokkuuden ja prosenttiosuuden asianmukaisuuden arviointi saadaan suoritettua. Italialle olisi näin ollen annettava lupa jatkaa poikkeavien toimenpiteiden soveltamista 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.
- (7) Olisi vahvistettava määräaika poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista vuoden 2022 jälkeen koskevan hakemuksen esittämiselle, jos Italia pitää tällaista tarpeellisenä. Italian olisi edellytettävä toimittavan jatkamista koskevan hakemuksen yhteydessä kertomuksen, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta, jota sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.
- (8) Poikkeavilla toimenpiteillä on vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan arvonlisäveron kokonaismäärään, eivätkä ne vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.
- (9) Päätöstä 2007/441/EY olisi sen vuoksi muutettava,
- ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2007/441/EY seuraavasti:

- (1) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Mahdollinen tällä päätöksellä luvan saaneiden poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskeva hakemus on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2022. Tällaiseen hakemukseen on liitettävä kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttimääräistä rajoitusta, jota sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen tämän päätöksen pohjalta.”;

- (2) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2022.”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*